

Środa, 10 lutego 2021 r.

P9_TA(2021)0045

Wpływ COVID-19 na młodzież i sport

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie wpływu COVID-19 na młodzież i sport (2020/2864(RSP))

(2021/C 465/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz Protokół (nr 2) do Traktatów w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
 - uwzględniając art. 14 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 8 lipca 2020 r. w sprawie praw osób z niepełnosprawnością intelektualną w dobie kryzysu związanego z pandemią COVID-19 ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 17 września 2020 r. w sprawie odbudowy życia kulturalnego w Europie ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 8 października 2020 r. w sprawie gwarancji dla młodzieży ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 22 października 2020 r. w sprawie przyszłości europejskiej edukacji w kontekście COVID-19 ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając skierowane do Komisji pytanie w sprawie wpływu COVID-19 na ludzi młodych i sport (O-000074/2020 – B9-0005/2021),
 - uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Kultury i Edukacji,
- A. mając na uwadze, że według Międzynarodowej Organizacji Pracy ⁽⁶⁾ trwająca pandemia COVID-19 niewspółmiernie dotyka młodych ludzi, którzy prawdopodobnie odczują poważne negatywne i długotrwałe skutki dla swojej sytuacji ekonomicznej, zdrowia i dobrostanu, takie jak utrata możliwości kształcenia, udziału w wolontariacie i szkoleniach na kluczowym etapie rozwoju;
- B. mając na uwadze, że wpływ pandemii COVID-19 na funkcjonowanie unijnych programów młodzieżowych i edukacyjnych dotyczących pracy i wolontariatu młodzieży, na krajowe systemy edukacji, na zatrudnienie i dochody oraz na wolności obywatelskie pogłębia nierówności, co pokazują statystyki OECD, według których tylko około połowy uczniów ma dostęp do większości lub całości programu nauczania, mimo że kraje starają się umożliwić e-uczenie się; mając na uwadze, że sytuacja ta pogłębia konsekwencje przeпаści cyfrowej i utrudnia rozwój niezbędnych umiejętności cyfrowych, a dostęp do programów nauczania nie zawsze oznacza, że uczniowie znajdujący się w trudnej sytuacji rzeczywiście z nich korzystają;
- C. mając na uwadze, że młodzi ludzie od początku angażują się w działania dyktowane solidarnością, odpowiadające na potrzeby ich społeczności w świetle pandemii COVID-19, od prowadzenia kampanii informacyjnych po pracę na pierwszej linii frontu w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności oraz inne inicjatywy wolontariackie;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0054.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0183.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0239.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0267.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0282.

⁽⁶⁾ Globalne sprawozdanie pt. Youth & COVID-19: Impacts on jobs, education, rights and mental well-being [Młodzież a COVID-19: wpływ na zatrudnienie, kształcenie, prawa i dobrostan psychiczny], 11 sierpnia 2020 r.

Środa, 10 lutego 2021 r.

- D. mając na uwadze, że negatywne skutki pandemii sięgają tak daleko, że dodatkowo ograniczyły przestrzeń społeczeństwa obywatelskiego w państwach członkowskich w całej Europie, a wiele organizacji zajmujących się pracą z młodzieżą i organizacji sportowych staje wobec perspektywy zamknięcia, co odbiłoby się na utrwalonych strukturach współpracy europejskiej i międzynarodowej oraz znacznie ograniczyłoby aktywność obywatelską;
- E. mając na uwadze, że skutki psychospołeczne COVID-19 odbijają się na zdrowiu psychicznym młodych ludzi i możliwości utrzymywania przez nich kontaktów, co wynika z czynników krótko- i długofalowych; mając na uwadze, że brak zajęć rekreacyjnych i ograniczone kontakty mają niewspółmierny wpływ na dzieci i młodzież z niepełnosprawnościami;
- F. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 wywiera bardzo szkodliwy wpływ na sport oraz powiązane z nim sektory i branże; mając na uwadze, że skutki gospodarcze dla sportu zawodowego są ogromne, ponieważ dochody gwałtownie spadły ze względu na konieczność odwołania licznych wydarzeń na wszystkich poziomach lub odbywania ich bez udziału widzów;
- G. mając na uwadze, że utrzymujący się wpływ pandemii na sport półprofesjonalny oraz na masowy sport i rekreację jest bardzo szkodliwy, a przetrwanie wielu klubów sportowych staje pod znakiem zapytania, gdyż z zasady nie są nastawione na zysk, działają głównie na zasadzie wolontariatu, a co za tym idzie nie mają rezerw finansowych;
- H. mając na uwadze, że ograniczenia związane z pandemią COVID-19 oraz brak wystarczających możliwości regularnego treningu i ćwiczeń w sportach kontaktowych szkodzą rozwojowi i postępowi sportowców;
- I. mając na uwadze, że sport jest ważnym sektorem gospodarki, który odpowiada za 2,12 % całkowitego PKB i 2,72 % całkowitego zatrudnienia w UE oraz zapewnia około 5,67 mln miejsc pracy;
- J. mając na uwadze, że sport spełnia ważne funkcje społeczne, na przykład promując włączenie społeczne, integrację, spójność oraz wartości takie jak wzajemny szacunek i zrozumienie, solidarność, różnorodność i równość, w tym równouprawnienie płci; mając na uwadze, że sport i związana z nim działalność wolontariacka mogą poprawiać zdrowie fizyczne i psychiczne oraz zwiększać szansę zatrudnienia, zwłaszcza młodych ludzi, a także zniechęcać do stosowania przemocy, w tym ze względu na płęć, oraz do angażowania się w przestępczość i narkomanie;

Młodzież

1. z niepokojem zauważa, że ze względu na dużą podatność rynku pracy ludzi młodych na cykle koniunkturalne i kryzysy gospodarcze zatrudnienie młodzieży kurczy się bardziej w wyniku obecnej pandemii, co potęguje negatywne tendencje w sektorze w dużej mierze zdominowanym przez niestabilną i nisko płatną pracę w niepełnym wymiarze godzin, o słabszych standardach ochrony prawnej i zabezpieczenia społecznego;
2. podkreśla szczególnie dotkliwy wpływ obecnej pandemii zwłaszcza na młodzież niekształcąca się, niepracującą ani nieuczącą się (NEET) oraz zwraca uwagę na potrzebę rozwiązania problemów, z jakimi borykają się młodzi ludzie ze słabszych grup społecznych; podkreśla potrzebę wzięcia pod uwagę, że odsetek młodzieży NEET jest znacznie różnicowany ze względu na płęć;
3. podkreśla, że najbardziej ucierpiały sektory pracochłonne, często charakteryzujące się niskimi płacami, takie jak handel hurtowy i detaliczny, zakwaterowanie, turystyka i usługi gastronomiczne, w których zatrudnieni są zazwyczaj młodzi pracownicy o niskich kwalifikacjach i pracujący studenci; zauważa, że od wybuchu pandemii stale rośnie bezrobocie i ubóstwo młodzieży; uważa, że w perspektywie krótkoterminowej bezrobocie młodzieży prawdopodobnie jeszcze wzrośnie, a w perspektywie długoterminowej może utrzymywać się na wyższym poziomie niż przed pandemią;
4. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia wszelkich niezbędnych środków w celu przeciwdziałania katastrofalnym skutkom dla zatrudnienia ludzi młodych, w tym za pomocą polityki makroekonomicznej (fiskalnej i pieniężnej), która ukierunkowuje bezpośrednie wydatki publiczne na udzielanie dotacji na zatrudnienie lub gwarancje dla młodzieży wspierające dostosowane do potrzeb programy utrzymania i tworzenia miejsc pracy oraz na podnoszenie i zmianę kwalifikacji młodych ludzi, a także inwestycje w sektory gospodarki, które mogą wchłonąć młode osoby poszukujące pracy i zaoferować im wysokiej jakości miejsca pracy, godne warunki pracy i wynagrodzenie;
5. przypomina o roli wolontariatu w zdobywaniu umiejętności życiowych i zawodowych młodych ludzi; uważa, że wspierany finansowo wolontariat może pomóc bezrobotnym młodym ludziom przetrwać wstrząs gospodarczy spowodowany kryzysem COVID-19, a jednocześnie przyczynić się do rozwoju społeczeństwa i oferować cenne doświadczenie, które ułatwi im przejście do długotrwałego uregulowanego zatrudnienia; uważa, że w Europejskim

Środa, 10 lutego 2021 r.

Korpusie Solidarności młodzi Europejczycy mogą zdobywać doświadczenie poza lokalnym środowiskiem; w tym kontekście wzywa Komisję do zapewnienia jasnych i jednolitych wytycznych wdrażania programów w sytuacjach kryzysowych oraz do usuwania przeszkód w uczestnictwie wynikających m.in. z braku elastyczności finansowania, jego cięć, większych ograniczeń w przyznawaniu wiz dla wolontariuszy z krajów partnerskich i nieuznawania statusu prawnego wolontariuszy;

6. podkreśla zasadniczą rolę uczenia się nieformalnego i pozaformalnego, sztuki, sportu, wolontariatu i działalności społecznej w zachęcaniu młodzieży do uczestnictwa i w sprzyjaniu spójności społecznej, które mogą wywierać ogromny wpływ na społeczności lokalne i pomóc sprostać wielu wyzwaniom społecznym;

7. podkreśla, że w porozumieniu zawartym 21 lipca 2020 r. Rada Europejska powinna była bardziej ambitnie wesprzeć młode pokolenia – przyszłość Europy – w szczególności zwiększając wsparcie dla młodych ludzi w planach odbudowy poprzez przydzielenie 10 % na edukację i 20 % na europejską strategię cyfrową i utworzenie jednolitego rynku cyfrowego; w tym kontekście podkreśla, że programy sektorowe skupiające się bezpośrednio na młodzieży, takie jak Erasmus+, Europejski Korpus Solidarności, gwarancja dla młodzieży i gwarancja dla dzieci, lub mogące sprzyjać transformacji Europy w bardziej sprawiedliwą, bardziej zrównoważoną społecznie i środowiskowo, należy uruchomić w sposób umożliwiający pełne wykorzystanie ich potencjału, ponieważ mogą nie osiągnąć założonych ambitnych celów, co gorzko rozczarowałoby młodych ludzi i przyszłe pokolenia;

8. podkreśla, że obecna pandemia pogłębiła przepaść cyfrową w UE, dlatego zaznacza, że należy pilnie popularyzować umiejętności cyfrowe oraz zachęcać do powszechnego stosowania, uznawania i walidacji alternatywnych rozwiązań, w tym możliwości uczenia się nieformalnego i pozaformalnego, takich jak e-uczenie się i e-szkolenie; w szczególności wzywa do obdarzenia szczególną uwagą i wsparciem młodych uczących się, którzy utracili dochody w ramach kształcenia technicznego, dualnego oraz kształcenia i szkolenia zawodowego, a także do opracowania i szerokiego wykorzystania wysokiej jakości cyfrowych narzędzi, materiałów dydaktycznych i edukacyjnych oraz treści, aby zapobiegać wczesnemu przerywaniu nauki oraz zapewnić płynne i skuteczne przejście od kształcenia do zatrudnienia; podkreśla, że mimo szczególnego kontekstu COVID-19 należy utrzymać naukę stacjonarną, aby nie pozostawić nikogo samemu sobie, a zwłaszcza małych dzieci, słabszych grup społecznych i młodych ludzi w trudnej sytuacji społeczno-ekonomicznej nieposiadających środków lub umiejętności technologicznych;

9. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia inwestycji w rozwiązania i umiejętności cyfrowe w celu nabywania praktycznych umiejętności, kompetencji i kwalifikacji, do upowszechnienia dostępu do umiejętności cyfrowych, a także do promowania rozwoju niezależnych, wielojęzycznych, inkluzywnych i bezpłatnych narzędzi do e-uczenia się, aby podnieść ogólny poziom umiejętności i kompetencji cyfrowych podczas wdrażania planu działania w dziedzinie edukacji cyfrowej (2021–2027); podkreśla potrzebę rozwijania kompetencji wśród kadry nauczycielskiej, szkoleniowej, dyrektorskiej, rodziców i kadry kierowniczej w celu poprawy e-uczenia się, nauczania na odległość oraz kształcenia mieszanego, ze szczególnym naciskiem na programy rozwoju umiejętności;

10. jest zaniepokojony, że kryzys związany z COVID-19 nasilił lęk i strach wśród młodych ludzi, co może znacząco odbić się na ich życiu i wchodzeniu na rynek pracy; wzywa do powszechnego korzystania z dostosowanych do indywidualnych potrzeb usług w zakresie zdrowia psychicznego, wsparcia psychospołecznego i aktywności sportowej, osobno lub w postaci modułów, oraz do większego wspierania dobrostanu psychicznego w placówkach kształcenia i szkolenia, aby uniknąć długotrwałych skutków psychologicznych pandemii; podkreśla wpływ pandemii na młodych ludzi z niepełnosprawnościami i tych mieszkających na obszarach wiejskich i oddalonych oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na potrzeby tej grupy poprzez dostosowanie dostępnych środków i usług wsparcia;

11. wzywa do zastosowania w poszczególnych dziedzinach polityki podejścia opartego na prawach człowieka, zakorzenionego w zasadach niedyskryminacji i równości, aby zwalczać wielorakie formy dyskryminacji, jakich doświadczają młodzi ludzie w czasie kryzysu związanego z COVID-19, oraz przypomina Komisji i państwom członkowskim o potrzebie szczególnego podejścia do wspierania i ochrony słabszych grup społecznych, takich jak młodzież z niepełnosprawnościami, młodzież ze środowisk defaworyzowanych i zagrożona przemocą domową, młodzi migranci i uchodźcy oraz młodzież ze społeczności LGTBIQ+; podkreśla znaczenie swobodnego dostępu do wysokiej jakości informacji na temat COVID-19 i pandemii, dostosowanych do potrzeb młodych ludzi;

12. podkreśla, że sport i bogata oferta zajęć dla praca z młodzieżą są szczególnie zagrożone w całej Europie, co powoduje ograniczenie przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego, i wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia środków, które zachowają struktury i zapewnią różnorodność oferty w tych dziedzinach; przypomina o potrzebie ścisłego zaangażowania władz lokalnych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych we wdrażanie rozwiązań mających na celu wspieranie młodzieży oraz organizacji młodzieżowych i sportowych; podkreśla znaczenie sportu zorganizowanego i organizacji młodzieżowych dla spójności społecznej;

Środa, 10 lutego 2021 r.

Sport

13. wyraża głębokie zaniepokojenie możliwym trwałymi szkodami dla sektora sportu, nie tylko pod względem gospodarczym i zatrudnienia, ale także dla całego społeczeństwa;
14. podkreśla, że sport i ćwiczenia fizyczne mają szczególne znaczenie w okolicznościach spowodowanych pandemią, ponieważ wzmacniają odporność fizyczną i psychiczną; z jednej strony z zadowoleniem przyjmuje fakt, że według danych izolacja sprawiła, że niektórzy zaczęli częściej i bardziej aktywnie uprawiać niektóre sporty indywidualne; z drugiej strony wyraża zaniepokojenie brakiem aktywności fizycznej zaobserwowanym podczas izolacji wśród wielu młodych ludzi i możliwymi konsekwencjami dla zdrowia publicznego;
15. podkreśla, że należy zachować i promować europejski model sportu, ponieważ solidarność, sprawiedliwość i podejście oparte na wartościach będą ważniejsze niż kiedykolwiek dla ożywienia sektora sportu i dla przetrwania sportu masowego;
16. przypomina, że sport promuje i uczy takich wartości jak wzajemny szacunek i zrozumienie, solidarność, różnorodność, sprawiedliwość, współpraca i aktywność obywatelska, a także wspiera spójność i integrację migrantów i uchodźców; podkreśla, że sport nie zna granic i łączy ludzi pochodzących z różnych środowisk społeczno-ekonomicznych i etnicznych; uważa, że sport masowy odgrywa szczególną rolę w promowaniu włączenia społecznego osób o mniejszych szansach, osób należących do słabszych grup społecznych i osób z niepełnosprawnościami; w związku z tym wzywa Komisję, aby promowała integrację przez sport oraz zbadała nowe możliwości maksymalizacji jego zasięgu i oddziaływania; wzywa do większego wsparcia rodzin o niskich dochodach, aby mogły posyłać dzieci na zajęcia sportowe i rekreacyjne;
17. podkreśla, że osoby z niepełnosprawnościami borykają się ze znacznymi trudnościami finansowymi i organizacyjnymi w dostępie do sportu, zarówno masowego jak i zawodowego, które pogłębiły się w czasie pandemii COVID-19, i w związku z tym wzywa Komisję do zajęcia się tym problemem w szczególności w przyszłej strategii w sprawie niepełnosprawności;
18. podkreśla, że pandemia COVID-19 wywiera bardzo szkodliwe skutki w całym sektorze na wszystkich poziomach, zwłaszcza w organizacjach i klubach sportowych, ligach, siłowniach i centrach fitness, wśród sportowców, trenerów, personelu sportowego oraz negatywnie wpływa na działalność gospodarczą w dziedzinie sportu, w tym na organizatorów wydarzeń sportowych i mediów sportowych; uważa, że droga do odbudowy będzie trudna, i podkreśla potrzebę ukierunkowanych środków pomocy;
19. uważa, że ogólne instrumenty naprawcze przyjęte przez UE w odpowiedzi na kryzys muszą wspierać sport w perspektywie krótkoterminowej, i wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by krajowe fundusze wsparcia, fundusze strukturalne oraz krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności były także skierowane do sektora sportu pomimo jego szczególnych cech i struktur organizacyjnych;
20. podkreśla znaczenie pakietów ratunkowych skierowanych do wszystkich dyscyplin sportowych; podkreśla, że chociaż sport przyciągający najwięcej widzów niejednokrotnie najbardziej ucierpiał finansowo, nie powinien być jedynym, który kwalifikuje się do otrzymania pomocy finansowej i priorytetowego traktowania;
21. uważa, że istniejące wsparcie finansowe może okazać się niewystarczające, i wzywa Komisję do zbadania innych metod ukierunkowanego wsparcia zarówno dla sportu amatorskiego, jak i zawodowego, aby zwiększyć rentowność całego sektora;
22. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby przeznaczyły więcej środków na odbudowę i wzmocnienie odporności na kryzys całego sektora sportu, a w szczególności sportu masowego, poprzez dostępne programy UE, do których sektor się kwalifikuje, w tym program Erasmus+ i Europejski Korpus Solidarności, i by udostępniły sektorowi sportu Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Społeczny Plus i Program UE dla zdrowia; podkreśla, że kluczowe znaczenie ma tu dodanie sportu do odpowiednich przepisów oraz usunięcie wszelkich przeszkód w procesie składania wniosków na szczeblu krajowym;
23. zwraca się do Komisji, aby dokładnie oceniła wpływ gospodarczy i społeczny pandemii COVID-19 na sport w państwach członkowskich i wypracowała na podstawie wyników oceny europejskie podejście do radzenia sobie z wyzwaniem i łagodzenia ewentualnych konsekwencji;
24. wzywa do zorganizowanej i systematycznej wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w zakresie radzenia sobie ze skutkami kryzysu dla sportu oraz do systematycznej analizy danych i informacji na temat uczestnictwa w sporcie i wpływu COVID-19; uważa, że warto przeanalizować nowe sposoby uprawiania sportu wobec konieczności utrzymywania dystansu fizycznego;

Środa, 10 lutego 2021 r.

25. jest zdania, że pilnie potrzebna jest szeroka współpraca międzysektorowa, aby sprostać wyzwaniom, które pojawiły się w sektorze sportu w wyniku pandemii COVID-19; podkreśla w związku z powyższym, że należy nadal zachęcać do współpracy na wszystkich szczeblach, w tym wszystkich podmiotów zaangażowanych w sport, sektora przedsiębiorstw związanych ze sportem i innych zainteresowanych stron;
26. zauważa, że w czasie kryzysu częściej korzystano z rozwiązań cyfrowych, takich jak aplikacje sportowe; uważa, że dalsza cyfryzacja sektora sportu zwiększy jego odporność na kolejne kryzysy; wzywa do opracowania narzędzi cyfrowych umożliwiających finansowanie działalności sportowej podczas pandemii;
27. wzywa Komisję do ujęcia w specjalnym planie działania UE wszystkich środków wprowadzanych w celu zaradzenia skutkom pandemii COVID-19 dla sportu;
28. wzywa Radę, aby w przyszłym planie prac UE w dziedzinie sportu priorytetowo potraktowała środki i działania mające pomóc sektorowi w radzeniu sobie ze skutkami pandemii w perspektywie krótko- i długoterminowej;
29. uważa, że dopóki trwa pandemia, konieczny jest skoordynowany dialog między europejskimi i międzynarodowymi federacjami sportowymi a państwami członkowskimi na temat bezpiecznej kontynuacji ważnych międzynarodowych imprez i zawodów sportowych; wzywa państwa członkowskie i Komisję do koordynacji podejścia do obecności na stadionach, ograniczeń podróżowania i testów na COVID-19, aby umożliwić skuteczne planowanie i odpowiedzialną organizację ogólnoeuropejskich zawodów sportowych;
30. wzywa do wprowadzenia środków na rzecz skuteczniejszego zapobiegania dopingowi podczas izolacji związanej z COVID-19 i po jej zakończeniu, w trosce o zdrowie sportowców i fair play w sporcie europejskim;
31. uważa, że poszczególne dyscypliny sportu zostały dotknięte w różnym stopniu i że w niektórych dyscyplinach sportu ucierpiały mniejsze kluby, zawody o niższej randze i inicjatywy lokalne, co wynika zwłaszcza z ich zależności ekonomicznej od małych sponsorów lub od wkładu własnego sportowców; podkreśla, że sport amatorski jest podstawą sportu zawodowego, ponieważ małe lokalne kluby wnoszą istotny wkład w rozwój młodych sportowców i działają głównie na zasadzie wolontariatu; podkreśla znaczenie solidarności europejskiej społeczności sportowej w różnych dyscyplinach sportu i w ich obrębie oraz wzywa do zwiększenia wsparcia dla sportu mniej popularnego i masowego w świetle trudności ekonomicznych z podtrzymaniem działalności;
32. podkreśla, że ograniczenia związane z pandemią COVID-19 oraz brak wystarczających możliwości regularnego treningu i ćwiczeń w sportach kontaktowych szkodzą rozwojowi i postępowi sportowców; uważa, że należy informować organizatorów wydarzeń, szkoleniowców i samych sportowców o możliwych konsekwencjach coraz dłuższej przerwy w intensywnych treningach; zwraca się o współpracę między instytucjami i organizacjami sportowymi we wspieraniu projektów i koncepcji, których głównym celem jest odzyskanie utraconych zdolności;
33. uważa, że obiekty sportowe i stadiony są niezbędnym elementem społecznego ekosystemu sportu i kultury w naszym społeczeństwie; uznaje, że ponowne otwarcie obiektów zasadniczo wpłynie na zdrowie i dobrostan obywateli oraz ożywi gospodarkę, zarówno teraz, jak i w przyszłości;
- o
- o o
34. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.
-